

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 189/22

Luxemburg, 22 noiembrie 2022

Hotărârea Curții în cauza C-69/21 | Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Îndepărtare – Cannabis medicinal)

Un resortisant al unei țări terțe care suferă de o boală gravă nu poate fi îndepărtat dacă, în lipsa unui tratament adecvat în țara de destinație, ar risca să fie supus acolo unei creșteri rapide, semnificative și iremediabile a durerii legate de această boală

Un resortisant rus care a dezvoltat, la vârsta de 16 ani, o formă rară de cancer de sânge este tratat în prezent în Țările de Jos. Tratamentul său medical constă, printre altele, în administrarea de cannabis medicinal ca analgezic. Utilizarea cannabisului medicinal nu este însă autorizată în Rusia.

Acest resortisant a introdus mai multe cereri de azil în Țările de Jos, dintre care ultima a fost respinsă în anul 2020, și a sesizat rechtbank Den Haag (Tribunalul din Haga) cu o acțiune împotriva deciziei de returnare adoptate în privința sa. El consideră că trebuie să i se elibereze un permis de ședere sau că trebuie să i se acorde, cel puțin, o amânare a îndepărtării sale pe motiv că tratamentul pe bază de cannabis medicinal în Țările de Jos este atât de esențial pentru el încât nu ar mai putea duce o viață decentă dacă acest tratament ar fi întrerupt.

Tribunalul din Haga s-a adresat Curții solicitându-i să stabilească, în esență, dacă dreptul Uniunii¹ se opune ca o decizie de returnare sau o măsură de îndepărtare să fie luată într-o asemenea situație.

În hotărârea sa de astăzi, Curtea statuează, în lumina propriei jurisprudențe, precum și a celei a Curții Europene a Drepturilor Omului, **că dreptul Uniunii se opune ca un stat membru să adopte o decizie de returnare sau să procedeze la îndepărtarea unui resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală și care suferă de o boală gravă**, atunci când există motive serioase și întemeiate de a se crede că returnarea acestui resortisant l-ar expune, ca urmare a indisponibilității unor îngrijiri adecvate în țara de destinație, unui risc real de creștere rapidă, semnificativă și iremediabilă a durerii cauzate de boala sa.

Această condiție presupune, printre altele, să se stabilească faptul că, în țara de destinație, singurul tratament analgezic eficace nu îi poate fi administrat în mod legal și că lipsa unui asemenea tratament l-ar expune unei dureri de o asemenea intensitate încât ar fi contrară demnității umane, întrucât i-ar putea provoca tulburări psihice grave și ireversibile sau chiar l-ar putea determina să se sinucidă.

¹ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO 2008, L 348, p. 98) coroborată cu articolele 1 (demnitatea umană) și 4 (interzicerea torturii și a pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante), precum și cu articolul 19 alineatul (2) (protecția în caz de strămutare, expulzare sau extrădare) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

În ceea ce privește criteriul rapidității, Curtea precizează că dreptul Uniunii se opune ca creșterea durerii unui resortisant al unei țări terțe în caz de returnare să trebuiască să se poată produce într-un termen prestabilit în dreptul statului membru în cauză în mod absolut. Dacă statele membre stabilesc un termen, acesta trebuie să fie pur indicativ și nu poate scuti autoritatea națională competentă de o examinare concretă a situației persoanei în cauză.

În ceea ce privește respectarea vieții private a persoanei în cauză², din care fac parte tratamentele medicale ale unui resortisant al unei țări terțe chiar și atunci când el se află în situație de ședere ilegală, Curtea statuează că autoritatea națională competentă nu poate adopta o decizie de returnare sau să procedeze la îndepărtarea unui resortisant al unei țări terțe decât după ce a luat în considerare starea sa de sănătate.

Cu toate acestea, împrejurarea că, în caz de returnare, această persoană nu ar mai dispune de aceleași tratamente cu cele care îi sunt administrate în statul membru pe teritoriul căruia locuiește ilegal și ar fi posibil, ca urmare a acestui fapt, ca, printre altele, dezvoltarea relațiilor sale sociale în țara de destinație să fie afectată nu poate, în sine, să împiedice adoptarea unei decizii de returnare sau a unei măsuri de îndepărtare în privința sa, atunci când absența unor asemenea tratamente în țara de destinație nu ar expune-o unui risc real de tratamente inumane sau degradante.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

² În sensul articolului 7 din Carta drepturilor fundamentale.